

JUSTYNA DROBKIEWICZ

Świat w pizamie

NARYSOWAŁA
BEATA ZDĘBA

Wokół panowała ciemność. Całe miasto dawno pogrążone było we śnie. Tylko w piekarni paliło się światło. Piekarz skończył właśnie zagniatą ciasto. Wszystko dokoła oprószone było mąką, piece rozgrzane do czerwoności, a wielkie łopaty do wsadzania kształtnych bochenków czekały na stołach”.

Krzyś bardzo lubił, kiedy mama czytała mu na dobranoc.

– Mamo, a dlaczego to wszystko dzieje się w nocy?

– Żeby na rano były upieczone chleby i bułeczki.

– To piekarz w ogóle nie śpi w nocy?

– Owszem, ale krótko. Kiedy ty śpisz, u niego dzwoni budzik. Wstaje, kiedy jest jeszcze zupełnie ciemno i idzie do piekarni. Tam przebiera się w specjalny strój: białe buty, białe spodnie i białą bluzę. Ma nawet białą czapkę! I zabiera się do pracy.

– To znaczy? Co robi?

– Do ogromnych mis wsypuje mąkę, wlewa wodę, dodaje sól i drożdże. Potem miesza składniki tak długo, aż powstanie gładka masa. Wyrabianie ciasta to bardzo ciężka praca. Dlatego czasem robią to specjalne roboty.

– I już bułki są gotowe?

- Jeszcze nie. Teraz piekarz musi podzielić wyrobione ciasto na większe i mniejsze kawałki i uformować z nich chleby, bułki, rogaliki i chałki.
- I już gotowe?
- No jeszcze nie. Wszystko to wędruje do pieca. I musi się piec przez jakiś czas.
- I już?
- Tak. Wtedy już. Piekarz wyjmuje gotowe wypieki z pieca i zostawia, żeby wystygły. Kiedy stygną na stołach, on wkłada do pieca kolejne porcje do upieczenia. Ale w piekarni piecze się nie tylko chleb i bułki.
- A co jeszcze?
- Na przykład ciasta i ciasteczka.
- Jakie?
- Różne. Słodkie i słone. Herbatniki i krakersy. Ciastka maślane, orzechowe, migdałowe albo... słone paluszki. W piekarni praca wre przez całą noc.
- I rano piekarz idzie do domu?
- Nie od razu. Jak wszystko jest już upieczone i gotowe do sprzedaży, trzeba jeszcze posprzątać.
- Pan piekarz jest bardzo pracowity.
- Tak. A teraz śpij, Krzysiu. Niech ci się przyśnią wszystkie te pachnące i chrupiące smakołyki...

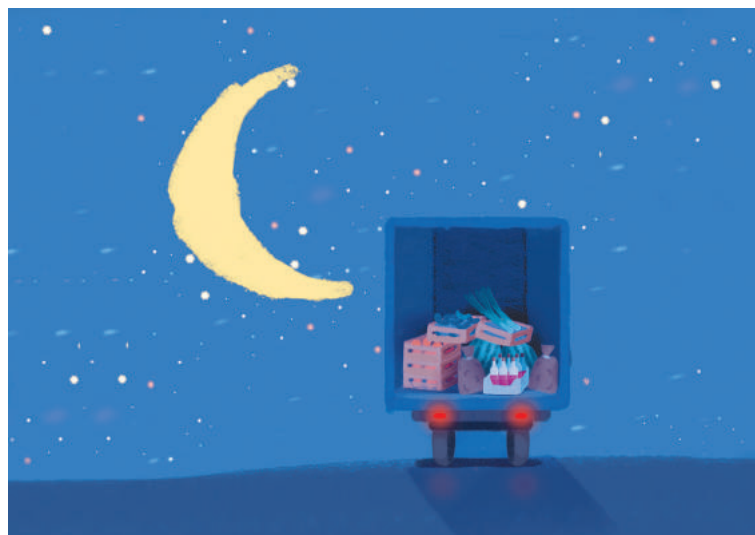

Krzyś siedział na łóżku i rozmyślał. Zastanawiał się nad czymś, co nie dawało mu spokoju od samego rana, męczyło przy śniadaniu, i teraz przed snem te myśli powróciły.

– Nad czym się tak zastanawiasz? – spytała mama.

– Śniła mi się w nocy piekarnia – odrzekł Krzyś – i tak sobie myślę, że przecież inne rzeczy też są w sklepach od samego rana, nie tylko bułeczki. Na przykład kiedyś w czasie wakacji poszliśmy z babcią Lusią na targ, bardzo wcześnie rano. I wszystko tam już było. I owoce, i warzywa, i ryby. I nawet kwiaty. Skąd się tam wzięły? Czy ktoś je w nocy wyhodował?

– Ależ nie. Nie da się wyhodować kwiatów przez jedną noc. Ani owoców. Ani warzyw. Ale można je nocą dowieźć do sklepu i na bazar. I tym się zajmują dostawcy.

– Dostawiają?

– Nie dostawiają – zaśmiała się mama – tylko dowożą. Żebyś mogła kupić ci jabłka w sklepie, ktoś musi je do tego sklepu dostarczyć. Do dużych sklepów najczęściej sami wytwórcy przywożą towar, czyli na przykład jabłka prosto z sadu. I wtedy przyjeżdżają ciężarówkami, a nawet tirami! Ale jeśli ktoś ma mały sklep albo stragan na bazarze, to

na ogół sam jeździ na zakupy, żeby kupić dużo różnych warzyw i owoców. A jeśli chce mieć towar w sklepie z rana, to musi go kupić w nocy.

– Ale gdzie?!

– Na giełdzie spożywczej. To taka ogromna hala. Może być tak duża, że pomieściłaby nawet czterdzieści boisk piłkarskich! Niektóre giełdy otwarte są właśnie w nocy, po to żeby świeże owoce i warzywa mogły trafić rano na półki sklepowe. Wszystkiego jest tam dużo. Soczyste jabłka i pękate gruszki, fioletowe śliwki, słodkie pomarańcze i kwaśne cytryny, włochate kiwi i żółte ananasy, poukładane w skrzynkach, kartonach albo workach. Tak samo jak marchewki, pietruszki, buraki, cebule, ziemniaki, pory, główki kapusty czy sałaty. Wszystko dojeżdża prosto od producentów i na giełdzie od razu można to kupić.

– To ludzie też tam muszą pracować...

– Mnóstwo ludzi: rozładowują ciężarówki, układają skrzynie i kartony. Ważą, pakują owoce i warzywa, rozdzielają odpowiednio według zamówień, wkładają do samochodów dostawczych.

– I wszystko jest na giełdzie?

– Nie wszystko. Najczęściej to, co jest świeże i powinno być dostarczone do sklepu bardzo szybko.

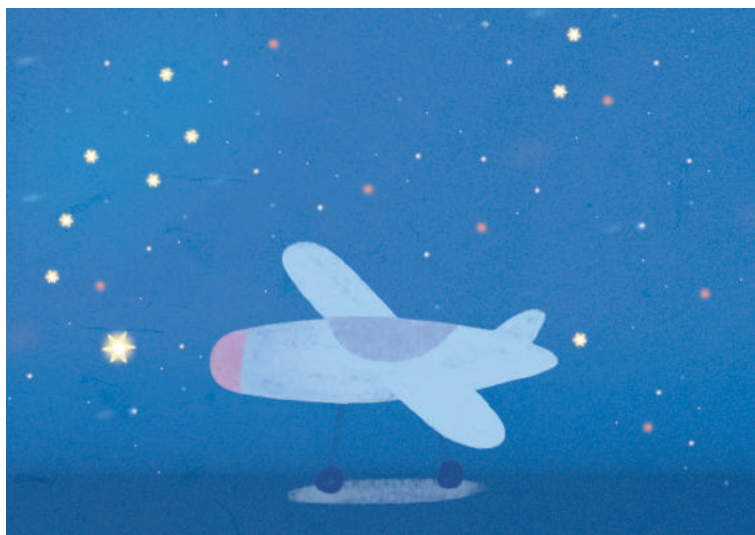
Krzyś ponownie się zamyślił. Za wszelką cenę próbował wyobrazić sobie czterdzieści boisk piłkarskich...

Było już bardzo późno, ale mama pozwoliła Krzysiovi nie spać, tylko poczekać na powrót taty. I chociaż kleiły mu się powieki, siedział na kanapie i za wszelką cenę usiłował nie zasnąć. W końcu usłyszał upragnione skrzypnięcie drzwi.

– Tato, dlaczego musisz pracować w nocy? – zawołał na widok taty stęskniony Krzyś.

Tata Krzysia był pilotem. Miał granatowy mundur ze złotymi guzikami, granatową czapkę z daszkiem i złotą naszywką, która przypominała skrzydła.

– Bo ludzie podróżują o różnych porach, nie tylko w dzień. I ktoś musi ich w tę podróż zabrać: pociągiem, statkiem, autobusem czy – tak jak ja – samolotem. Zdarza się, że startuję późnym wieczorem i ląduję w nocy. Jeśli leci się bardzo długo i bardzo daleko, to taki lot w całości lub częściowo odbywa się nocą.

– I w nocy na lotnisku jesteś tylko ty i pasażerowie?

– Ależ skąd! Jest tam mnóstwo ludzi. Obsługa lotniska, która sprawdza bilety i dokumenty. Pani w informacji, która pomaga, jeśli ktoś nie może trafić do swojego samolotu. Obsługa bagażu...

– A skąd wiesz, czy możesz już wystartować?

– Bo na lotnisku działa też wieża kontroli lotów. Pamiętasz? To taki wysoki, oszklony budynek, z którego widać całe lotnisko. Tam przez cały czas kontroler czuwa nad tym, żeby samoloty bezpiecznie startowały i lądowały. To z nim kontaktują się wszyscy kapitanowie i od niego dostają zgodę na start i lądowanie. Jeśli lotnisko jest duże, kontrolerów jest więcej.

– A jak już wystartujesz, to co się dzieje potem?

– Zawsze witam się z pasażerami. Mówię, którędy będziemy lecieli, jaka jest pogoda i o której będziemy na miejscu. Potem stewardesy sprawdzają, czy wszyscy pasażerowie mają zapięte pasy i czy wszystkie schowki na bagaż są zamknięte...

– Po co?

– Żeby nic nie spadło nikomu na głowę w czasie lotu. Później stewardesy wyjaśniają pasażerom, jak należy zachować się w samolocie w różnych sytuacjach. Jeśli jest to bardzo długi lot, na przykład do Ameryki, i lecimy w nocy, stewardesy mogą odpocząć, a pasażerowie przespać się trochę.

– Ty też?

– Nie. To tak, jakby kierowca spał za kierownicą. Ale oprócz mnie pracuje jeszcze drugi pilot. No i jest też autopilot.

– Pilot z autem?

– Nie, głuptasku... Automatyczny pilot to takie urządzenie, które pilnuje, czy samolot leci we właściwym kierunku i na odpowiedniej wysokości. Włączam autopilota, kiedy jesteśmy wysoko, ale nadal czuwam. Automat nie zastąpi pilota w razie nieprzewidzianych sytuacji.

– Ale ty masz ciekawą pracę, tato!

– No dobrze, dobrze. A teraz spać! Włączaj autopilota i leć prosto do łóżka.

– Tak jest, kapitanie!

Zasypiając, Krzyś spojrzał na model samolotu, który dostał kiedyś od taty. Marzył o tym, że gdy dorośnie, też zostanie pilotem jak tata i będzie latał wysoko, bardzo wysoko, wyżej niż chmury...

Tekst: *Justyna Drobkiewicz*

Ilustracje: *Beata Zdęba*

Kierownik redakcji: *Katarzyna Biegańska*

Redakcja językowa: *Marek Kornacki*

Korekta: *Krystyna Bajor*

Skład i łamanie: *Paweł Kowalski*

© Copyright by Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Żadna część książki nie może być wykorzystana bez zgody wydawcy.

ISBN 978-83-7874-317-0

Wydawnictwo JUKA-91 Sp. z o.o.
ul. Jutrzenki 118
02-230 Warszawa
infolinia 41 366 55 55
www.juka.edu.pl

Dział handlowy:
handlowy@mac.pl